

15 NOVEMBER 2009 – DRIEENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

DANIEL 12, 1-3

In die tijd zal de grote vorst Michaël opstaan om de kinderen van uw volk te beschermen. Want het zal dan een tijd van nood zijn zoals er eerder nog geen is geweest sinds er volken zijn. Maar al degenen van uw volk die in het boek staan opgetekend, zullen in die tijd worden gered. En velen van hen die slapen in het stof, zullen ontwaken, sommigen om eeuwig te leven, anderen om de smaad van een eeuwige schande te ondervinden. Dan zullen de wijzen stralen als de glans van het uitspansel en degenen die de mensen tot gerechtigheid hebben gebracht, zullen schitteren als de sterren voor eeuwig en immer.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEEN 10, 11-14.18

Broeders en zusters,
Iedere priester verricht dagelijks staande de dienst en draagt telkens weer dezelfde offers op die nooit de zonden kunnen wegnemen. Christus daarentegen is voor altijd gezeten aan de rechterhand van God na één enkel offer voor de zonden te hebben gebracht, en Hij wacht nog slechts op het ogenblik dat zijn vijanden worden gemaakt tot een voetbank voor zijn voeten. Want door één offer heeft Hij voor altijd hen die zich laten heiligen, tot volmaaktheid gebracht. En waar de zonden en ongerechtigheden vergeven zijn, is geen zoenoffer meer nodig.

EVANGELIE

MARCUS 13, 24-32

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
„Na de verschrikkingen in die dagen zal de zon verduisteren en de maan zal geen licht meer geven; de sterren zullen van de hemel vallen en de hemelse heerscharen zullen in verwarring geraken.”
„Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op de wolken met grote macht en heerlijkheid. Dan zal Hij zijn engelen uitzenden om zijn uitverkorenen te verzamelen uit de vier windstreken, van het einde der aarde tot het uiteinde van de hemel.”
„Trekt uit de vergelijking met de vijgenboom deze les: Wanneer de twijgen al zacht worden en beginnen te botten, weet ge dat de zomer in aantocht is. Zo ook, wanneer gij al deze dingen ziet, weet dan dat het einde nabij is, ja voor de deur staat.”
„Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal niet voorbijgaan totdat dit alles gebeurd is. Hemel en aarde zullen voorbijgaan maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan. Van die dag of dat uur weet niemand af, zelfs niet de engelen in de hemel, zelfs niet de Zoon, maar de Vader alleen.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Nacht, moeder van de ochtend

DIT IS DE VOORLAATSTE ZONDAG van het liturgische jaar. Volgende week vieren we het feest van Christus Koning, de laatste zondag door het jaar. Daarna begint de advent.

Elke keer opnieuw horen we in die periode dreigende teksten. Ze zijn als de gewichten aan de klok van het leven, die het horloge van het leven onder spanning houden, schrijft Nico ter Linden in deel 2 van *Het verhaal gaat*. Ze geven een toets van ernst aan het leven. Ze vragen: „Waar zijn wij eigenlijk mee bezig?” Aan alles op aarde komt immers een einde. Aan de aarde zelf komt een einde. Ooit loopt onze weg ten einde. Die dreigende teksten stellen maar één vraag: „Wat zou je doen, als je wist dat het je laatste dag was?”

De profeet Daniël (zie de eerste lezing) wist waarover hij schreef. De tweede eeuw vóór Christus waarin hij leefde, was angstaanjagend. De Griekse koning Antiochus IV dwong de joden tot afgoderij. Ze moesten hun religieuze voorschriften overtreden, zo niet werden ze vermoord. Er kwam opstand en er vloeide bloed. Te midden van die apocalyps schrijft Daniël aan zijn medegelovigen: „Dit is een tijd van angst, maar de engel Michaël komt en hij zal redding brengen. Allen die slapen in de aarde, en van wie de namen in het boek van het Leven en van de Liefde zijn opgetekend, zullen ontwaken. Als sterren zullen ze fonkelen aan de hemel, voor eeuwig en altijd.”

Evangelist Marcus wist ook van donkere nachten. Hij had in 64 de vervolging door keizer Nero meegemaakt. En in het jaar 70 hadden de Romeinen de tempel in Jeruzalem platgebrand. In die donkere tijd, als hij zijn evangelie schrijft, herinnert Marcus zich twee woorden van Jezus, kort vóór zijn dood. Hij weet het nog precies: Jezus zat met zijn leerlingen op de Olijfberg. Eerst zei Jezus: „De zon zal verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, de sterren zullen uit de hemel vallen. Maar dan komt de Mensenzoon op de wolken. En engelen zal Hij uitzenden om zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeen te brengen.” Het eerste woord dat Marcus zich herinnert is een angstaanjagend beeld van chaos en verval, van duisternis en beklemming. Het tweede woord van Jezus gaat over een vijgenboom. In de logica van het verhaal zou het zo hebben moeten klinken: „Kijk naar de vijgenboom. Zijn bladeren worden geel en scheuren en de wind rukt ze af en onrijpe vijgen vallen op de grond. Het gaat allemaal stuk. Er gaapt een afgrond van wanhoop.”

Maar Marcus-in-de-nacht herinnert zich heel goed dat Jezus tegen de draad van het verhaal in, anders sprak: „Laat de zon maar verduisterd worden en de sterren van de hemel vallen. Kijk om je heen. Neem een takje van een vijgenboom in je hand. Te midden van de ijs-koude wordt het twijgje al zacht en de botten zwellen al een beetje. Ze zullen straks blad schieten en bloeien.”

Zo leest Jezus dwars door de angst van de tijd heen. De winter is de moeder van de lente. De nacht is de moeder van de morgen. Ondraaglijke smart wordt geboorteweek. „Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan”, zegt Jezus.

Welke woorden zullen niet voorbijgaan? Ze staan al in de eerste regels van het eerste boek van de Bijbel: „In het begin zweefde Gods Geest over de chaos en Hij bracht licht in het duister.” En alles groeide en bloeide in dat Licht. Of neem het eerste vers van het evangelie volgens Johannes: „In het begin was er een Woord, en dat woord was een Woord van Liefde.”

Die Woorden van Licht en van Liefde zijn het begin van Gods avontuur met mensen. En ze komen terug in het laatste hoofdstuk van het laatste boek van het Nieuwe Testament, in het Boek van de Openbaring (hoofdstuk 22). Er zal een rivier stromen en op de oever staat de nieuwe levensboom met twaalf vruchten. Er zal niets meer zijn waarop nog een vloek rust. Er zal geen nacht meer zijn. En dan zal God zeggen: „Ja, Ik kom spoedig.” En de mensen zullen eindelijk kunnen antwoorden: „Amen, Kom, Heer Jezus – Maranatha - Kom.” Zo eindigt de Bijbel.

Waait er al een vleugje advent door de lucht van half november? Natuurlijk. In ons geloof is nooit iets definitief fataal. Angst, ellende en miserie zullen voorbijgaan. De liefde niet. Geen sprankel liefde gaat verloren. Niets van liefde is tevergeefs.

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 16 november: Eerste Boek Makkabeeën 1, 10-15.41-43.54-57.62-64 en Lucas 18, 35-43 • Dinsdag 17 november: Tweede Boek Makkabeeën 6, 18-31 en Lucas 19, 1-10 • Woensdag 18 november: Handelingen der Apostelen 28, 11-16.30-31 en Matteüs 14, 22-33 of Tweede Boek Makkabeeën 7, 1.20-31 en Lucas 19, 11-28 • Donderdag 19 november: Eerste Boek Makkabeeën 2, 15-25.27-29 en Lucas 19, 41-44 • Vrijdag 20 november: Eerste Boek Makkabeeën 4, 36-37.52-59 en Lucas 19, 45-48 • Zaterdag 21 november:

Eerste Boek Makkabeeën 6, 1-13 en Lucas 20, 27-40 • Zondag 22 november (Vierendertigste zondag door het jaar • Christus, Koning van het Heelal) Daniël 7, 13-14 — Apokalyps 1, 5-8 — Johannes 18, 33b-37. **EUCHARISTIE OP RADIO** | 15 november, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de Gentse Sint-Niklaasparochie. De zang is het werk van het koor Paratum Cor onder leiding van Thierry Pauwels, aan het orgel begeleid door Remy Suys. **EUCHARISTIE OP TV** | 15 november, 10 uur, RKK via Nederland

2: vanuit de zogeheten Kerk der Friezen in Rome. De viering staat in het teken van het feest van Sint-Willibrord, patroon van de Nederlandse kerkprovincie. Deze pontificale viering vindt plaats in Rome vanwege de oplevering van de restauratie van de Kerk der Friezen. Het projectkoor Kerk der Friezen onder leiding van René Verhooff verzorgt de zang. Voorgangers zijn mgr. Van Luyn, mgr. Wiertz, mgr. Van den Hende, pater Brouwer, diaken Van Duin en mediapastor Peter Denneman.